

Arrest

nr. 70 270 van 21 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 juli 2011 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten uiterlijk op 19 juli 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2011, datum waarop de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 16 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DE WAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker wordt op 22 juni 2011 aangetroffen op de luchthaven van Zaventem zonder een geldig paspoort en dient aan de grens een asielaanvraag in. Dezelfde dag wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter) genomen. Deze beslissing luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 72, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 28 januari 1988 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, is de toegang tot het Rijk geweigerd:

aan

de persoon die verklaart te heten A.A.

geboren te (...)

nationaliteit: man van PALESTINA

Derhalve wordt betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

Reden van de beslissing:

Art. 3, eerste lid, 2° -Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten

Art. 3, eerste lid, 2° -Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning."

Op 12 juli 2011 wordt verzoeker toegelaten tot het Rijk en wordt de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping – asielzoeker van 22 juni 2011 van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"(...) In toepassing van artikel 74/5, § 5 van de wet van 15 december 1980 wordt vermeld dat deze maatregel van teruggrijping van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid. Aldus dient betrokkene het grondgebied te verlaten, uiterlijk op 12.07.2011 om middernacht."

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1 De Raadsvrouw van verwerende partij stelt ter terechtzitting dat de vordering onontvankelijk is wegens gebrek aan belang.

2.2 Ambtshalve wordt opgemerkt dat om ontvankelijk te zijn het beroep gericht moet zijn tegen een handeling die beoogt de rechtsorde te wijzigen of een wijziging ervan te beletten. Administratieve maatregelen die geen rechtsgevolgen hebben en die geen onmiddellijk nadeel kunnen berokkenen omdat de rechtstoestand er niet door wordt gewijzigd, zijn niet vatbaar voor vernietiging (BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 14-15).

De in casu relevante bepalingen van artikel 74/5 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"§ 1. In een welbepaalde plaats, gesitueerd in het grensgebied, mag worden vastgehouden, in afwachting van de machtiging om in het rijk toegelaten te worden of van zijn teruggrijping van het grondgebied:

(...)

2° de vreemdeling die tracht het rijk binnen te komen zonder aan de voorwaarden, gesteld door artikel 2, te voldoen, en die aan de grens een asielaanvraag heeft ingediend.

(...)

§ 4. Toegelaten wordt het Rijk binnen te komen:

1° de in § 1 bedoelde vreemdeling ten aanzien van wie, bij het verstrijken van de termijn van twee maanden, geen uitvoerbare maatregel is genomen als bepaald in § 3, eerste lid, 1°;

(...)

§ 5. De maatregel van teruggrijping genomen ten opzichte van de vreemdeling bedoeld in § 4, die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen, wordt van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid.

De beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 52, § 1, getroffen ten aanzien van de vreemdeling bedoeld in § 1, 2°, die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen, wordt van rechtswege gelijkgesteld met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 52, § 2. (...)"

Uit voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet volgt dat, in de omstandigheden die gedefinieerd zijn in de wet, een maatregel van teruggrijping genomen ten opzichte van een vreemdeling die vervolgens wordt toegelaten het Rijk binnen te komen van rechtswege wordt gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd vrijgesteld op 12 juli 2011 en toegelaten het Rijk binnen te komen. Dezelfde dag werd volgende tekst aangebracht op de beslissing van de gemachtigde van de staatsecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 juni 2011 tot binnenkomstweigering met teruggrijping:

"(...) In toepassing van artikel 74/5, § 5 van de wet van 15 december 1980 wordt vermeld dat deze maatregel van teruggrijping van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid. Aldus dient betrokkene het grondgebied te verlaten, uiterlijk op 12.07.2011 om middernacht. (...)"

Deze door het bestuur genomen maatregel kan niet worden beschouwd als een handeling die beoogt de rechtsorde te wijzigen of een wijziging ervan te beletten. De aangebrachte mededeling strekt er slechts toe de heer A.A. te informeren inzake de gevolgen die de wet verbindt aan de toelating tot het grondgebied van een vreemdeling die voorheen was onderworpen aan een beslissing tot terugdrijving die evenwel niet binnen de voorziene termijn kon worden uitgevoerd.

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 12 juli 2011 geen voor de Raad aanvechtbare administratieve rechtshandeling is zodat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

2.3 Verzoeker is in zijn inleidend verzoekschrift de mening toegedaan dat de bestreden beslissing artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) schendt aangezien hij in het kader van zijn lopende asielprocedure woonplaats dient te kiezen in België, ook artikel 74, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) schendt omdat hem een immatriculatie-attest dient te worden afgegeven, vervolgens meent hij dat artikel 75 van het Vreemdelingenbesluit wordt geschonden nu de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen nog geen weigeringsbeslissing heeft genomen, alsook artikel 7 van Richtlijn 2005/185/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus omdat hij het recht geniet in de lidstaat te blijven zolang zijn asielprocedure loopt. Ten slotte meent verzoeker dat artikel 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Conventie van Genève) wordt geschonden gelet op het principe van non-refoulement.

De raadsvrouw van verwerende partij bevestigt ter terechtzitting van 16 november 2011 dat de asielaanvraag thans wordt behandeld voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De Raad wijst op hoofdstuk V, afdeling 2 van de Vreemdelingenwet *“Specifieke bepalingen die gelden voor de beroepen met volle rechtsmacht tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen”* en meer bepaald artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet die het volgende bepaalt:

“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of terugdrijving gedwongen worden uitgevoerd”.

Ter terechtzitting van 16 november 2011 bevestigt de raadsvrouw van verwerende partij dat het bevel om het grondgebied te verlaten niet uitvoerbaar is zolang de asielaanvraag in België loopt. Zij wijst op de stukken die zij ter terechtzitting voorlegt en waaruit blijkt dat verzoeker wordt opgevangen in een opvangcentrum en aldus geniet van *“materiële opvang”* zoals wordt voorzien tijdens een ‘hangende asielprocedure’. In de mate dat hij niet meer zou kunnen genieten van de materiële opvang kan hij, hangende de asielprocedure, de inschrijving vragen in de gemeente van zijn verblijfplaats en staat hem niets in de weg om een immatriculatie-attest te bekomen. De raadsvrouw merkt op dat hij in het bezit is van een bijlage 25 (dit stuk is voorgelegd ter terechtzitting van 19 oktober 2011) waaruit blijkt dat hij een asielaanvraag heeft ingediend overeenkomstig artikel 50ter van de Vreemdelingenwet. De raadsman van verzoekende partij bevestigt ter terechtzitting dat hij in het bezit is van de bijlage 25 en dat hij materiële opvang geniet. Aangezien de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt ‘geschorst’ hangende de asielprocedure voor het Commissariaat-generaal en eventueel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en verzoeker geniet van materiële opvang wordt de schending van de aangehaalde bepalingen niet aangetoond.

2.4 Het betoog van verzoeker waarbij hij de vermeende schendingen aanvoert van artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 74, § 1 en 75 van het Vreemdelingenbesluit, artikel 7 van de Richtlijn 2005/85/EG en artikel 33 van de Conventie van Genève, kan geen afbreuk doen aan de onder punt 2.2 gedane vaststellingen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN